

A cél, hogy az üldözött keresztények őseik földjén, biztonságban, szabadon éljenek

Korábban az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség alelnökeként, majd a Gyere Haza Alapítvány alapítójaként lett ismert a honi közéletben, szeptember közepétől pedig az Emberi Erőforrások Minisztériuma (EMMI) Üldözött Keresztények Megsegítéséért Felelős Helyettes Államtitkárságát vezeti. Eddigi munkájáról és új feladatáról is beszélgettünk *Azbej Tristannal*.

– Különös hangzású név, három földrészén átívelő életút – miközben felvállaltan kereszténydemokrata érzelmű, magyar állami vezető. Mi ennek a talányának a feloldása?

– Az Azbej család egy magyarországi örmény család, amely több mint 350 éve él a Kárpát-medencében, inkább értékeket teremtve az itt élő közösségeknek, mint felélve azokat. Kereskedő, birtokos, Ybl-díjas építész, pop art művész felmenőkkel büszkélkedhetek, de a családban tudtommal én vagyok az első mozgalmár lelkiületű közszereplő. A keresztnevem francia édesanyám választása, és bár ez az örökségem is identitásképző, de a gyerekkorom, az életem nagy része, a családom, a lojalitásom, és – ha nem is a szó legszorosabb értelmében – az anyanyelvem is Magyarországhoz köt.

– Hogyan került kapcsolatba az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetséggel és a KDNP-vel?

– Mint sokakat a generációmban, engem is a 2002-es és 2006-os Kossuth téri katarzisok aktivizáltak. Azt lehet mondani, hogy ezek előtt is „jó alpanyag” voltam ahhoz, hogy egy napon kereszténydemokrata közszereplő legyek. A

Azbej Tristan helyettes államtitkár

világnézetem katolikus hitemen alapszik, a közösségközpontúságom a cserkészmozgalomban, tettvágyam pedig az USA-ban töltött 4 egyetemi diákéveim alatt erősödött meg. Sorsszerű volt, vagy inkább a Gondviselés műve, hogy 2006-ban rátaláltam az IKSZ-re, hazafias, konzervatív elköteleződésű fiataloknak egy olyan közösségre, amelyet nem is ifjúsági partnerszervezetként, hanem inkább ütőképessé, politikáló baráti társaságként jellemezhetnék. Az IKSZ-nek idővel budapesti elnöke, majd országos alelnöke lettem, majd elhagyva az ifjúsági korosztályt, a KDNP-nek lettem tagja. Közben útjára indítottam a Gyere Haza mozgalmat, amely 2011 óta nyújt segítséget a külföldről hazatérő magyar fiataloknak.

– A közelmúltban Izraelben dolgozott. Mi volt a feladata tel-avivi nagykövetségünkön, és hogyan érezte magát családjával a közel-keleti országban?

Azbej Tristan két, magyar állampolgárságot kapott szír atyával

– Az elmúlt éveket a korábbi kereszténydemokrata parlamenti képviselő, Nagy Andor nagykövet úr vezette izraeli magyar külképviseleten töltöttem tudományos szakdiplomataként. Túlzásnak tűnhet, de állítom, hogy Izrael a világ legérdekesebb országa, ahol rengeteget tanultam az ember és az emberiség természetéről, történelemről, vallásról, világpolitikáról, innovációról, saját magamról és a családomról. Lenyűgöztek a szélsőségek Tel-Aviv ultraliberális metropoliszától Jeruzsálemig, a világ spirituális központjáig. A 2014-es gázai konfliktus alatti minden napjaink egy háborús hátszobában megtanították a béke értékét. Izgalmas volt a keresztény–zsidó kulturális találkozás is, aminek a fő színtere számunkra a gyermekeink héber nyelvű óvodája volt.

– **Mi az a kapcsolódási pont, amelyen keresztül az üldözött keresztények**

megsegítéséért felelős helyettes államtitkárság vezetésével bízták meg?

– Ez az ügy számomra egy mélyen átérezett, személyes ügy. Egyrészt az örökségem okán foglalkoztam az örménységgel, amely a világ első keresztény nemzete, és amely világvallások ütközési zónájában több mint egy évezrede szenved el üldöztetést, elnyomást, népiirtásokat. Másrészt attól fogva, hogy testközelből tapasztalhattam meg a gyilkos konfliktusok brutális valóságát, a Közel-Kelet megismerése, megértése már nem csupán szakmai kötelesség volt, hanem tudásszomj, elemi érdeklődés. Harmadrészt pedig az élet megajándékozott azzal, hogy megismerkedtem szentföldi keresztényekkel, megismertem a gondjaikat, az örömeiket, a példás, hitvalló életüket, fontossá váltak számomra, a szívemen kezdtem viselni a sorsukat.

– **Teljesen unikális ez a kormányzati szerv. Melyek azok az irányok, amelyek mentén nekifog majd a szakmai vezetéshez? Melyek azok a közeli és távolabbi célok, amelyeket el szeretne érni a helyettes államtitkárság irányításával?**

– Valóban, az EMMI Üldözött Keresztények Megsegítéséért Felelős Helyettes Államtitkársága egy úttörő, a világon egyedülálló kezdeményezés. Hasonló küldetésű civil és egyházi szervezetek léteznek; kormányzati egy sem. A helyettes államtitkárság első közel egy éve alatt hatalmas munkát végzett el: kialakította a működési kereteit, erős és kiterjedt egyházi kapcsolati rendszert épített ki, ötpárti konszenzust ért el egy parlamenti határozat kapcsán, keleti egyházi vezetőket és agytrösztöket hozott Magyarországra, felállt menekültügyi társzakkhatóságként és elindította az első támogatási programjait. Észak-Irakban középiskola épül, és egy kórház gyógyszerellátását fedezik magyar támogatásból. Robbantásos

merényletek kopt áldozatai magyar kórházban kapnak ellátást, Libanonban templomrekonstrukciós projektet indítunk, a szír keresztény egyházak humanitárius felhasználásra is kaptak Magyarországtól több millió eurót. Szeptemberben közel száz hite miatt diszkriminációt szenvedő fiatal kezdi meg tanulmányait Magyarországon egy ösztöndíjprogram keretében.

A célkitűzésem, hogy bővítsük azokat a programokat, amelyek hozzájárulnak, hogy az üldözött keresztények őseik földjén, biztonságban, szabadon és gyarapodva éljenek és gyakorolják vallásukat. Ez nem kegygyakorlás, ez felelősségünk és

kötelességünk a legősibb keresztény testvéreink irányába.

Másik küldetésünk, hogy hangja legyen azoknak, akiknek a kiáltását nem akarják meghallani. A több millió hívőt érintő üldöztetés tényét elhallgatják a világon, annak felemlítése tabudöntésnek számít, a „bűnös kereszténységgel” kapcsolatos hazug, „polkorrekt tétel” tagadásának. Azt szeretnénk, ha idővel elveszítenénk egyedi jellegünket, és egyre több ország foglalkozna ezzel a jelenséggel úgy, mint a Magyar Kormány és a szolidáris magyar emberek.

(kdnf.hu 2017. december 26.)

Részlet a Szabadság 2017. november 23.-i lapból

A nyolcvanéves Murádin Jenőnek, születésnapjára

Nyolcvanadik születésnapját tölti be ma Murádin Jenő. Az Aranyosgyéres melletti Harasztoson született, 1937. november 23-án, ahol édesapja, Murádin Lukács tanító, édesanyja, Diószeghy Anna tisztviselő volt. Testvérbátyja, Murádin László, neves erdélyi nyelvész, a kolozsvári napilapunk nyelvművelési rovatának sok évtizedes, köztisztletnek és megbecsülésnek örvendő szerzője.

(A cikket folytatjuk a következő lapszámban)

Meglepetés Könyvbemutató a 80 éves Murádin Jenőnek

Nem mindennapi összejövetel helyszíne volt december 9-én délután a Minerva-ház Cs. Gyimesi Éva terme: a nemrég 80. életévét betöltő Murádin Jenő számára családja, barátai szerveztek meglepetés könyvbemutatót. Ennél csak maga a könyv volt nagyobb meglepetés, hiszen az éppen az ünnepeltről szól: a neves művészettörténész régi barátja, kollégája - Szűcs György, a Magyar Nemzeti Galéria tudományos főigazgató-helyettese - a közös „esteli” beszélgetéseket rögzítette benne, amelyekhez illusztrációként a család „cinkosságával” korabeli fényképeket használt fel.

B. Balázs Bence

A „konspiráció” résztvevőit és „áldozatát” házigazdaként a régi barát, *Tibori Szabó Zoltán*, a Minerva Művelődési Egyesület

elnöke köszöntötte, az igen családias hangulatú, viccelődésektől, baráti élcelődésektől és meglepetésektől sem mentes rendezvény felvezetőjében kifejtve: a cél